

Naar Mars reiken

Michelle had een doel. En dat begon allemaal met leren.

Lucy Stevenson Ewell
(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Michelle schepte wat aardappelen op haar bord. Ze keek rond de tafel naar haar familie. Ze was de jongste van tien broers en zussen. Sommigen daarvan gingen al naar de universiteit. Ze hoorde graag van hen wat ze leerden.

'Wat wil jij studeren als je naar de universiteit gaat?' vroeg haar broer. Hij volgde een studie om ingenieur te worden.

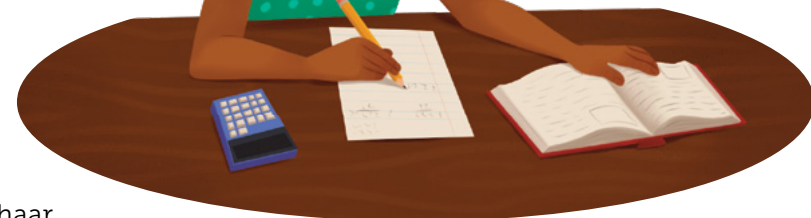
'Ik weet het nog niet echt', zei Michelle.

'Jij zou ook ingenieur kunnen worden', zei hij tegen haar. 'Je bent heel slim.'

Michelle vond dat een goed idee. Ze was dol op wiskunde en natuurkunde. Ze was daar ook goed in. Ze wist dat God wilde dat ze zou leren. En ze wist dat Hij haar daarbij zou helpen.

Toen Michelle ouder werd, ging ze inderdaad naar de universiteit om ingenieur te worden. Ze deed haar best om goed te studeren. Sommige vakken waren moeilijk. Maar Michelle gaf de moed niet op.

Tijdens haar studie vertelde ze haar klasgenoot John over het evangelie. Ze trouwden later in

de tempel. Michelle studeerde af en haalde haar masterdiploma. Zij en John kregen kinderen. Ze sleepte zelfs haar droomjob in de wacht: raketten de ruimte in sturen! Ze gaf leiding aan een team en organiseerde projecten.

Op een dag vroeg haar baas haar om aan een bijzonder project mee te werken. Ze zou helpen om een robot, die een rover wordt genoemd, te bouwen, die naar Mars zou worden gestuurd. Michelle was erg enthousiast! Maandenlang maakte ze nieuwe ontwerpen en voerde ze tests uit.

Maar toen ze bijna een jaar aan de Marsrover had gewerkt, hadden Michelle en haar man een belangrijk videogesprek. Het was een gesprek met president Henry B. Eyring. 'We willen jullie vragen om zendingsleiders te zijn', zei president Eyring. 'Aanvaarden jullie deze roeping?'

Michelle en John keken elkaar aan. Op zending gaan betekende dat Michelle haar droombaan moest opgeven. Ze zou de lancering van de

Marsrover missen! Maar ze wist dat het belangrijker was om de Heer te dienen. Toen ze werd gedoopt, had ze beloofd om alles te doen wat Hij zou vragen.

'Ja', zei ze. Haar man knikte. 'We doen het.'

Een paar weken nadat Michelle en John op zending waren vertrokken, ging de raket met de Marsrover de ruimte in. Michelle kon niet naar de lancering kijken. Ze was met andere belangrijke dingen bezig. Ze vertelde over het evangelie en hielp de zendingen in hun zendingsgebied. Elke dag droeg ze een zwart naamplaatje met 'Zuster Amos' en de naam van de Heiland eronder.

Na zeven maanden bereikte de raket met de rover eindelijk Mars – ruim 160 miljoen kilometer van ons vandaan. Zuster Amos kreeg toestemming om de landing online te bekijken. Ze nodigde hun zendingen uit om ook te kijken.

Zuster Amos was zenuwachtig. Zij en veel anderen hadden erg hard aan dit project gewerkt! Zou de rover veilig landen?

Dat deed hij! Alle zendingen juichten. Daarna gaf zuster Amos haar getuigenis. 'Jezus Christus heeft eindelijk veel werelden geschapen', zei

ze. 'Hij heeft de sterren, de planeten en het hele heelal geschapen. Hij wil dat we leren, groeien en onze talenten gebruiken om goed te doen.'

Ze glimlachte. Ze was dankbaar voor de manier waarop God haar had geleid. En ze was dankbaar dat ze een zendeling was en zijn geweldige liefde kon delen. ●

Onze hemelse Vader heeft Michelle geleid.
Hoe leidt Hij jou?